

[Røsing.]

som i år udgør 17 pct. i de arbejdsdygtige aldre. I denne forbindelse er det sikkert nærliggende at spørge regeringen, hvorfor man kun anvender 18 mill. kr. i år af de 90 mill. kr., som er lånt af EF's investerings- og socialfond til grønlandske investeringer. Begrundelsen for dette spørgsmål er, at Grønland som bekendt er den mindst udviklede landsdel i det danske rige, og at man mente, at endnu flere penge kunne have været anvendt til op hjælpning af det grønlandske hovederhverv, fiskeriet, som statsministeren i sin tale erkender befinder sig i en vanskelig situation. Jeg håber, at regeringen i den kommende tid gør mere for dette område, således som jeg f. eks. har foreslået.

Vi forstår statens vanskelige økonomiske stilling i disse år og dermed også de besparellesforanstaltninger, der også har ramt og vil ramme Grønland, ikke mindst i boligsektoren. Det vil snart være en uholdbar situation for mange grønlandske byer, hvor bolig-mangelen i forvejen er stor, at fortsætte med stadige udskydelser af boligbyggeriet. For at tage et enkelt eksempel kan jeg sige, at alene i Godthåb står over 500 familier, over 2.000 mennesker, på ventelisten for at få en lejlighed. Af sundhedsmæssige og hygiejniske grunde har mange store familier krav på mere menneskeværdige boliger i alle grønlandske byer, og jeg vil derfor henstille, at regeringen tager hensyn til de ovennævnte forhold, som ikke tåler yderligere udsættelse i bevillingsmæssig henseende.

Jeg er enig med regeringen i dens hensigt, nemlig at indsatsen på det uddannelsesmæssige område forstærkes. Den tidligere parole, investering i mennesker, er jo ikke blevet mindre i disse år, hvor store årgange, i disse år ca. 1.000 unge pr. år, kommer ud af folkeskolen. For disse store årgange er det efterhånden et almindeligt ønske, at enkelte af centralfagskolens opgaver spredes ud til de andre byer, hvor stedlige faciliteter gør det muligt, så endnu flere unge mennesker kan få mulighed for at dygtiggøre sig i håndværksfagene.

Jeg vil til slut sige, at vi ærligt må erkende, at vi indtil dato har meget svært ved at tage konkurrencen op med vore danske medborgere i erhvervslivet i Grønland. Vi mangler stadig erfaringer, viden, dygtighed og medleven for at kunne komme på højde med de

folk, der har nævnte egenskaber og kapital. Dertil kommer, at vor næringslov er for mild til at kunne beskytte os. Hvis dette forhold skal ændres i vor favør, vil det være nødvendigt, at vi ændrer den grønlandske erhvervslov, så det bliver vanskeligere for en dansker at erhverve et næringsbrev, selv om dette kan føles hårdt. Dette vil efter vores opfattelse være en nødvendig foranstaltning, hvis vi overhovedet skal kunne være med i erhvervsudviklingen i Grønland. I denne forbindelse — dels for at finde andre, utraditionelle erhvervs muligheder, dels for at bekæmpe stigende arbejdsløshed — er det værd at nævne, at det er påkrævet at danne et erhvervsudviklingsråd for Grønland.

Johan Nielsen (S):

Ved et årsskifte er det skik og brug, at man sender hilsen til slægt og venner, en hilsen, hvor man ønsker det bedste for det nye år, og hvor man takker for året, der svandt.

Det vil jeg også gøre, for jeg synes, at vi fra Færøerne har meget at sige tak for. I modsætning til min kollega og gode ven, hr. Patursson, vil jeg skrive i sand, hvad jeg måtte have af bebrejdelser. Den tid, jeg har siddet her i folketinget, har lært mig, at tryk avler modtryk, så jeg synes, man skal bære sig lidt anderledes ad, end det ærede medlem gjorde.

Selvfølgelig skal jeg give ham ret i, at det er en selvfølge, at man bliver eksamineret på færøsk på Færøerne. Men jeg vil mene, at hvis man havde grebet sagen lidt anderledes an, kunne man have løst det problem. Det er nu engang lidt fjollet at skyde spurve med kanoner.

For øvrigt har jeg kun mødt velvilje og forståelse i de år, jeg har siddet her i folketinget. Og når jeg nu vil rette en tak til statsministeren, fordi han har været Færøerne en ualmindelig god minister, og til udenrigsministeren og markedsministeren, fordi vi har fået så fremragende resultater ud af forhandlingerne med fællesmarkedet, som også vi på Færøerne er meget glade for, og en tak til de øvrige fagministre, fordi de har vist mig en forståelse, som jeg aldrig havde turdet håbe på, da denne regering blev dannet, når jeg retter en tak til dem, er det ikke, fordi jeg er en spytslikker, det er ikke, fordi jeg vil komme kravlende hen